

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **T. T. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupené advokátem Mgr. Faridem Alizeyem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2024, č. j. OAM-759/ZA-ZA11-HA15-2024, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

- Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 2. 8. 2024 domáhala přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla její žádost o udělení mezinárodní ochrany

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

2. Žalobkyně má za to, že byla v předcházejícím řízení zkrácena na svých právech, když žalovaný podle žalobkyně nedostál své povinnosti vyplývající ze zásady materiální pravdy, neboť nedostatečně zjistil skutkový stav a nesprávně posoudil situaci žalobkyně. Uvedla, že má obavy o své zdraví a bezpečí, jelikož ve Vietnamu má vysoké dluhy, které nemá splaceny a je známo, že činnost lichvářů ve Vietnamu zpravidla obnáší násilnou trestnou činnost. Zároveň žalobkyně zdůraznila, že jako žena je v zemi původu diskriminována v možnosti najít si lépe placené zaměstnání. Ekonomické důvody uvedené žalobkyní tedy přesahují do její osobnostní sféry, když žádá o mezinárodní ochranu také z důvodu, aby s ní bylo zacházeno jako s lidskou bytostí, nikoli jako s méněcennou, protože je žena a dále má žalobkyně v České republice manžela, který rovněž požádal o udělení mezinárodní ochrany a toto řízení dosud trvá. Žalovaný měl žalobkyni dle jejího názoru lépe poučit, a to tak, aby v pohovoru k udělení žádosti podrobněji popsala všechny závazky, které má v zemi původu a také se měl více zabývat humanitárními důvody k udělení azylu.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Žalovaný odkázal na obsah správního spisu; sama žalobkyně uvedla, že z Vietnamu vycestovala za prací. O mezinárodní ochranu v ČR požádala, aby zde mohla pracovat a vydělat peníze, pak by se chtěla vrátit domů k dětem. Neuvedla žádné azylově relevantní důvody ani obavy z návratu do vlasti.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně požádala o udělení mezinárodní ochrany dne 6. 6. 2024, pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany proběhl dne 13. 6. 2024 ve vietnamském jazyce za přítomnosti tlumočníka.
5. Při podání žádosti žalobkyně uvedla, že z Vietnamu vycestovala v březnu 2019 na Ukrajinu, a to letecky. Po vypuknutí války odjela do Moldavska, kde pobývala asi dva dny, poté odjela do Rumunska, kde pobývala asi týden. Poté dostala nabídku práce v Bělorusku, zde byla až do května 2024, poté přicestovala automobilem do ČR. Měla udělené ukrajinské vízum za účelem návštěvy, v ostatních státech nedisponovala vízem ani povolením k pobytu. Nemá cestovní doklad, vzala jí ho rumunská zprostředkovatelská agentura. Při pohovoru žalobkyně uvedla, že Vietnam v roce 2019 opustila z ekonomických důvodů. Na Ukrajině i v Bělorusku nelegálně pracovala, v Bělorusku nakonec nedostala za práci zaplacení. Do ČR přicestovala, jelikož zde má manžela, který rovněž žádal o azyl a chtěla se s ním setkat. Ve své vlasti žalobkyně neměla žádné problémy s bezpečnostními orgány, ani potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Jako důvod žádosti uvedla, že má obavy z návratu do Vietnamu kvůli dluhům, chce v ČR pracovat, aby mohla dluhy splatit. Ve vlasti by mohla pracovat, ale výdělek nepostačí na splacení dluhu. Žalobkyně musí podporovat své rodiče, její manžel se práci vyhýbá.
6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o informaci OAMP Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu: Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 6. 2024.
7. Následně dne 2. 7. 2024 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán uzavřel, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobkyně jsou ekonomické důvody, když žalobkyně potvrdila, že z Vietnamu odcestovala za prací.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situace ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
10. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
11. Pro rozhodnutí v dané věci je podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaným a krajský soud se s posouzením věci žalovaným zcela ztotožňuje. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobkyně sama jako jediný důvod opuštění vlasti uvedla, že odjela za prací a nyní chce v ČR pracovat, hradit své dluhy a podporovat svou rodinu v zemi původu. Zároveň neuvedla žádnou skutečnost, která by bytí náznakem mohla svědčit o pronásledování žalobkyně ve vlasti.
12. Za této situace žalovaný správně aplikoval § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a žádost žalobkyně zamítl jako zjevně nedůvodnou.
13. Pokud se jedná o žalobní námitky, je třeba shrnout, že námitka týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu je pouze obecného charakteru a žalobkyně nikterak nespecifikuje, v jakém ohledu měl žalovaný nedostatečně zjistit skutkový stav, jenž měl mít vliv na posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V této souvislosti krajský soud připomíná, že *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*, viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78.
14. Žalobkyní obecně formulovanou žalobní námitku lze tedy vypořádat tak, že žalovaný se nedopustil žádných pochybení v průběhu řízení, dostatečně zjistil skutkový stav a na zjištěné skutečnosti přiléhavě aplikoval právní předpis.
15. Pokud se jedná o tvrzení žalobkyně, že má obavy ze strany věřitelů, jsou i tato pouze obecného charakteru a žalobkyně ani netvrdí stran svých obav bližší a podrobnější skutečnosti. Situaci vietnamských dlužníků žádajících o udělení mezinárodní ochrany se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, který v usnesení ze dne 26. 6. 2024, č.j. 2 Azs 98/2024-28 uvedl *„Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ve Vietnamu existují účinné mechanismy prostřednictvím policie nebo jiných orgánů veřejné moci a že vietnamská legislativa potihuje lichvu i nelegální poskytování půjček. Bez dalších konkrétních informací nelze*

předpokládat, že dlužník nebude chráněn před násilným vymáháním dluhů (srovnej usnesení NSS ze dne 25. 9. 2023, č.j. 5 Azs 99/2023-31). Ani určité problémy s korupcí v zemi původu neumožňují učinit závěr, že občanům je ochrana a priori nedostupná.“

16. K námitce žalobkyně, že ji měl žalovaný lépe poučit, a to tak, aby v pohovoru k udělení žádosti podrobněji popsala všechny závazky, které má v zemi původu, žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že před zahájením pohovoru byla žalobkyně poučena o povinnosti poskytnout žalovanému nezbytnou součinnost a uvádět pravdivé a úplné informace nezbytné pro zjištění stavu věci. Během pohovoru jí byly kladeny otevřené otázky, na které odpovídala, mohla uvádět jakékoliv potíže ve vlasti. Není povinností žalovaného, aby žalobkyni poučil v tom směru, jaké důvody má uvádět, aby uspěla se svou žádostí o azyl. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, který je rovněž podpořen rozsudkem NSS ze dne 20. 11. 2003, č.j. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS *„Stěžovatel jako žadatel o mezinárodní ochranu musí uvést důvody, které jsou relevantní z hlediska udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán je pak povinen zjistit skutečný stav věci na základě těchto uvedených důvodů. Není však jeho úkolem tyto důvody za žadatele domýšlet.“*
17. K tvrzení žalobkyně, že byla v zemi původu diskriminována jako žena při hledání zaměstnání, krajský soud konstatuje, že toto tvrzení žalobkyně uvedla až v žalobě, nikoli v rámci správního řízení. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně naopak uvedla, že před odchodem z Vietnamu pracovala jako švadlena a že po návratu by ve Vietnamu mohla pracovat, ale v její vlasti jsou nízké příjmy. Proto žalobní námitku krajský soud nepovažuje za důvodnou.
18. Namítala-li žalobkyně obecně, že se měl žalovaný více zabývat důvody pro udělení humanitárního azylu, nezbyvá než připomenout, že podle § 16 odst. 4 zákona o azylu *jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b*. Jestliže se žalovaný nezabýval důvody pro udělení humanitárního azylu, postupoval zcela v souladu s právní úpravou. Žalovaný si rovněž ověřil v azylové databázi, že manžel žalobkyně není žadatelem o udělení mezinárodní ochrany.

Závěr a náklady řízení

19. Jelikož soud žalobní námitky důvodnými neshledal, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. září 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

